

Tänä keväänä puhutaan Turusta

ANTTIYRJÖNEN

Muut suomalaiset tunnetusti mielellään pilkkaavat Turku, mutta kyllä hekin taitavat sisimmissään kuitenkin Turusta tykätä, koska olen useampaan otteeseen saanut kuulla, kuinka Turkuun saapuminen tuntuu siltä kuin olisi tullut Eurooppaan.

Li Andersson

TÄMÄ MEIDÄN kohta 800-vuotias rakas kotikaupunkimme herättää yhä tunteita. Me turkulaiset hehkutamme kaupunkiamme intohimoisesti ulkopaikkakuntalaisille ja poraamme sitten keskenämme funikulaarista, toriparkista, Logomon sillasta ja muista skandaalihankeista. Muut suomalaiset tunnetusti mielellään pilkkaavat Turku, mutta kyllä hekin taitavat sisimmissään kuitenkin Turusta tykätä, koska olen useampaan otteeseen saanut kuulla, kuinka Turkuun saapuminen tuntuu siltä kuin olisi tullut Eurooppaan.

Täällä ei ole niin kiire kuin esimerkiksi pääkaupunkiseudulla. Jokiranta on tehty hidasta kuljeskelua varten ja jokaisesta ilman suunnasta löytyy puisto, johon voi jäädä piknikille. Seikkailupuisto on tunnettu lasten parissa koko maassa. Täällä voi myös kokea taidetta mitä moninaisimmissa muodoissa, niin gallerioissa, museoissa, katukuvassa, ug-keikoilla kuin baareissakin. Kuvataiteilijat, muusikot, kirjailijat, näyttelijät ja muut taitelijat jaksavat edelleen Turku, vaikka se heitä säännöllisesti kaltoinkohtelee, kun esiintymistilat ja työtilat menevät alta.

Mutta tänä keväänä pitää myös puhua siitä, mikä mättää Turussa. Siitä, miten tästä paikasta saisi vielä paremman, ihmisiä tasa-arvoisemmin kohtelevan, kulttuurihistoriallisesti arvokasta rakennusperintöä kunnioittavan, ympäristöä ja taidetta aidosti huomioivan ja ihmisten perustar-

peisiin vastaavan. Turulla riittää työtä tulevien vuosien aikana ja tässä on muutama teema, johon mielestäni olisi syytä keskittyä.

Punavihreää yhteistyötä sinipunan sijasta

Tiesitkö sinä, että Helsingissä vasemmistoliitolla, vihreillä ja demareilla on yhteensä 43 paikkaa 85 paikasta? Tampereella vasemmistoliitolla, vihreillä ja demareilla on yhteensä 33 paikkaa 67 valtuutetusta. Mutta Turussa näillä puolueilla on yhteensä 38 paikkaa yhteensä 67 paikasta. Tämä tarkoittaa sitä, että Turussa on kaikkein vahvin punavihreä enemmistö valtuustossa. Silti punavihreää yhteistyötä tehdään Turussa vähemmän kuin esimerkiksi Helsingissä, jossa punavihreä enemmistö useampaan otteeseen on kävellyt kokoomuksen yli niin budjettiin kuin kaupunkisuunnitteluunkin liittyvissä kysymyksissä.

Turussa punavihreän yhteistyön este on ollut juuri muiden puolueiden haluttomuus neuvotella ilman kokoomusta keskeisissä isoissa kysymyksissä. Jotta ensi valtuustokaudella olisi mahdollista saada aikaiseksi kunnianhimoisia tuloksia eriarvoisuuden vähentämisen ja ilmastopolitiikan saralla, on meidän turkulaisten opittava tekemään yhteistyötä ja hyödyntämään mahdollisuutta muodostaa enemmistöjä meille tärkeiden kysymysten eteenpäin viemiseksi.

Kaupungin sisäiselle eriarvoisuudelle stoppi

Tiesitkö sinä, että kaupungin sisäinen eriarvoisuus eli kaupungin eriytyminen on Turussa voimakkaampaa kuin Tampereella ja Helsingissä siitä huolimatta, että Turku on pienempi kaupunki? Se johtuu siitä, että kaupungin johdossa ei ole oltu kiinnostuneita lähiöistä, lähiöiden palveluiden kehittämisestä ja kohtuuhintaisten asuntojen riittävästä rakentamisesta. Kun kohtuuhintaisia perheasuntoja löytyy vain tietyistä kaupunginosista, on selvää, että pienituloiset lapsiperheet muuttavat juuri sinne. Samaan aikaan esimerkiksi terveyskeskus- ja varhaiskasvatustalon ovat olleet pidempiä niissä kaupunginosissa, joissa palveluiden tarve on kaikkein suurin.

Eriarvoistumiskehityksen kääntämiseksi tarvitaan panostuksia lähiöihin. Terveyskeskusjonot pitää saada lyhennettyä ja terveyskeskusmaksut poistettua, mutta samalla on huolehdittava siitä, että esimerkiksi liikuntapalveluita, lähikirjastoja ja nuorisotaloja on riittävästi ja että niihin satsataan. Eriarvoisuutta torjutaan myös ohjaamalla lisää resursseja päiväkodeille ja kouluille, jotka sijaitsevat alueilla, missä esimerkiksi työttömyys on korkea ja vieraskielisiä oppilaita on paljon. Kohtuuhintaisia asuntoja on rakennettava tasapuolisesti eri puolille kaupunkia, jotta pienituloisillakin olisi mahdollisuus valita, missä haluaa asua.

Turun kannattaa panostaa omiin vahvuuksiin

Kun Turku mielellään pilkkaavat ulkokuntalaiset tulevat tänne käymään, tulevat he juuri siksi, että Turku on Turku. He eivät kaipaa Pate Mustajärven nahkahousuja, Tapparannan pelejä, Tempelauktion kirkkoa tai Kiasmaa, vaan he haluavat nauttia juuri Turun ilmapiiristä ja ominaisuuksista. Tämä kannattaisi turkulaisten päättäjienkin muistaa. Ei meidän kannata rakentaa samanlaista ”Elämyskeskus”-nimellä kulkevaa keskustajäähallia kuin Tampereella on, vaan panostaa Turun omiin vahvuuksiin, ja huolehtia siitä, että tänne tulevaisuudessa pääsee nopeammalla junayhteydellä kuin nyt.

Kymmenien miljoonien eurojen elämyskeskushankkeiden sijasta meidän kannattaa vaalia kaupunkiluontoa ja historiallisia rakennuksia, panostaa kulttuuripalveluihin ja huolehtia siitä, että taitelijoilla on tarvittavat työtilat. Tuomiokirkon terassi on mainio esimerkki siitä, että Turku voi kehittää keski-eurooppalaista tunnelmaa vaalien ja samalla paikallisia pk-yrittäjiä tukien.

13. kesäkuuta valitsemme taas 67 henkilöä päättämään turkulaisten peruspalveluista ja siitä, kenen ehdoilla tätä kaupunkia kehitetään.

Sinä päätät miltä Turun tulevaisuus näyttää.

Turku tuhlaa turhuuksiin ja heikentää kaupunkilaisten palveluja

Risto Rinne

Turun Vasemmistoliiton pj

USEIMMAT TURUN poliittiset puolueet valittavat jatkuvasti Kokoomuksen johdolla, kuinka suurissa taloudellisissa vaikeuksissa kaupunkimme on. Ne kertovat moniäänisesti toistaen kaikkialla mediassa kaupunkilaisille, ettei Turulla ole varaa pitää yllä nykyisiä julkisia palveluja, eikä varsinkaan parantaa kaupunkilaisten palvelutasoa. Niiden mukaan Turun on pakko jatkuvasti kiristää vyötä, karsia palveluja ja säästää.

Esimerkiksi vuoden 2021 budjetissa leikattiin noin viisi miljoonaa euroa koulutusmenoista eikä muillekaan palvelualueille annettu niiden vaatimia tarpeellisia rahoituslisäyksiä. Päinvastoin. Terveyskeskuksen toimintaa ollaan lakkauttamassa Maariassa, nuorten mielenterveyspalvelut on päästetty retuperälle ja vanhustenhuolto takeltelee resurssipulassa. Terveys- ja sosiaalityön palkkarakenteen heikkous ajaa

kaupungin työntekijöitä naapurikuntiin eikä opettajien, sairaanhoitajien ja koulukäyntiavustajien korona-ajan raskaasta taakasta palkita, vaan kasvatetaan painetta työuupumukseen, loppuun palamiseen ja sairasteluun. Kulttuurin ja taiteen kentällä eletään ahdingossa.

Tosiasiassa Turku on rikas kaupunki. Se teki vuoden 2020 tilinpäätöksessään ylijäämää yli 10 miljoonaa euroa ja lisäksi 36 miljoonaa yhtiöidensä osalta. Pääosin tämä toki johtui hallituksen kunnille jakamista korona-avustuksista eikä turkulaisesta porvaripolitiikasta.

Samaan aikaan palvelujen heikentämisen kanssa Turku on lisännyt voimakkaasti investointimenojaan ja saavuttanut maassa kyseenalaista mainetta mm. Funikulaarin, Logomon sillan ja Kaupunginteatterin jatkuvilla budjetinylityksillä. Nykyiset val-

VAALIKUVA

” On pidettävä kaikista huolta ja taattava kaikille mahdollisuudet hyvään, täysipainoiseen ja onnelliseen elämään.

tapuolueet ovat sitoutuneet myös 30 miljoonalla eurolla Ratapihan elämyskeskuksen rahoittamiseen ja 26 miljoonalla eurolla Teknologikeskuksen osakkeiden ostoon. Samalla Turku on maksanut reippaasti velkojaan pois. Tähän kaikkeen kaupungilla on näiden valtapuolueiden näkemyksen mukaan, kas kummaa, riittänyt hyvin rahoja ja poliittista tahtoa.

Kyllä nyt olisi Turun Vasem-

mistonliiton mielestä paikallaan jarruttaa turhia investointeja ja perua etenkin vähäosaisia turkulaisia purevat kipeät leikkaukset ja kiristykset. Juuri nyt, koronan pahimmassa kurimuksessa ja sen tulevassa jälkihoidossa on taattava kaupunkilaisille riittävät hyvinvointipalvelut. On pidettävä kaikista huolta ja taattava kaikille mahdollisuudet hyvään, täysipainoiseen ja onnelliseen elämään.

Meil' vapauden kaiho soi

Mirka Muukkonen

Turun vasemmiston pormestariehdokas

KUUNTELIN YHTENÄ ILTANA Hiski Salomaan Vapauden kaihoa. Miten ajankohtainen ja ajatuksia herättävä laulu tuo onkaan, toki uudella twistillä.

Juuri nyt kaipaamme eniten vapautta ja vapauden tunnetta. Kepeyttä elämään. Auringonpaistetta, ihmisiä jokirannassa, rupattelutuokioita kahvilassa, kaupunginkirjaston suuria ikkunoita ja niistä avautuvaa näkymää. Kulku-taudin jälkimainingeissa, kaikkien sulkujen ja rajoitusten keskellä, arvostan vapautta uudella tapaa.

Vapauden kaiho-laulu sijoittuu aikaan, jolloin Suomesta lähdettiin meren taakse etsimään uutta ja parempaa elämää. Unelma vapaudesta ja toimeentulosta saivat kielenkannat laulamaan tuolloin. Aika on nyt toinen, mutta kulkutaudin myötä yhtäläisyyksiä löytyy. Rajoitukset ovat kurittaneet meitä yksilöinä, mutta myös eri ammattialoja, erityisen rankasti majoitus- ja ravintola-alaa. Lukemattomat ihmiset alalla ovat lomautettuina ja heiltä uhkaa mennä työpaikka alta. Moni tuskailee toimeentuloon.

Yhtään helpommalla ei ole päässyt kulttuuri- ja taideala. Suomessa elää yllättävän sinnikkäästi

HANNA OKSANEN

” Moni on vasta koronakriisin myötä havahtunut siihen, miten merkittävä työllistäjä kulttuuriala on.

käsitys työstä ja toimeentulosta teollisuusvaltaisilla aloilta. Kunnon duunari pukeutuu haalareihin eikä pelkää liata käsiään. Moni on vasta koronakriisin myötä havahtunut siihen, miten merkittävä työllistäjä kulttuuriala on. Tapah-tuma-alan tappioiden arvioidaan nousevan jopa 1,9 miljardiin euroon. Summa on käsittämätön.

Toivon, että kun kurimuksesta päästään, ymmärrämme paremmin luovien alojen tärkeyden, paitsi yksilöitä voimaannuttavana tekijänä, myös työllistäjänä. Kotikaupunkimme Turun vetovoimaisuus

syntyy siitä, että täällä on maan parhaat ravintolat ja monipuoliset majoituspaikat, kulttuuria, viihdettä ja taidetta vetämässä ihmisiä puoleensa. Nämä antavat syyn vierailuun ja elää kaupungissamme.

Salomaa törmäsi unelmaa etsiessään maailmaan, jossa palkkoja alennettiin, työpaikkoja karsittiin ja työläisten oikeuksia poljettiin. Kuulostaa yllättäen kovin tutulta, turkulaiselta, kun tarkemmin ajattelee. Juttelin eräänä päivänä koulun siivoojan kanssa, joka kertoi työnantajansa Arkean toimivan juuri näin. Yölisät on viety, lomara-

hoja leikattu, vakituiset on siirretty osa-aikaisiin työsuhteisiin. Tämä kaikki kohdistuu valmiiksi matalapalkka-alalla. Tilanne ei ole sen kummoisempi, kun tarkastelemme hoitajien tilannetta.

Kaupungin työntekijät ansaitsevat hyvää ja luotettavaa työnantajapolitiikkaa. Heidän arvostus, ammattitaito ja työssä jaksaminen vahvistaa kaikkien turkulaisten jaksamista arjessa. Kun siis pääsemme tästä koronakurimuksesta, arvostakaamme arkisia työn sankareita, nauttikaamme kulttuurista ja kaupungin kuppiloiden elinvoimasta.

Puhe toveri- haudoilla

Joonas Jormalainen

Turun Vasemmistoliiton varapuheenjohtaja

HYVÄT TOVERIT,

Tänä vappuna muistamme sisällissotaa ja sen yhteydessä murhattuja työväenluokkaisia siviilejä ja punaisia. Nykytiedon mukaan taisteluissa, teloituksissa ja vankileireillä kuoli 37 000 suomalaista, joista reilu 31 000 oli punaisia tai sivullisia. Kesällä 1918 Suomessa riehui espanjantauti, joka koitui monen aliravitun punavangin turmioksi. Sotaa seurasi vilkas äärioikeistolainen liikehdintä, joka tähtäsi valkoisten voiton sementoimiseen tuhoamalla demokraattisen valtiomuodon ja järjestäytyneen työväenliikkeen rippeet.

AJASSAMME on huolestuttavia kaikuja sadan vuoden takaa. Koronapandemia on tappanut satoja ja johtanut kymmenien tuhansien työntekijöiden lomautuksiin ja irtisanomisiin; varallisuus keskittyy kiihtyvään tahtiin harvojen porhojen taskuihin. Työnantajaliitto yksi toisensa jälkeen on irtautunut yleissitovien työehtosopimusten neuvottelemisesta ja hyökännyt suomalaista sopimusjärjestelmää

vastaan. Vuokratyöfirmoja käytetään surutta lakkojen murtamiseen ja työehtojen polkemiseen. Samaan aikaan duunareita sumutetaan työehtoshoppailulla ja yksipuolisella sanelulla, jota virheellisesti kutsutaan "paikalliseksi sopimiseksi".

RADIKAALIOIKEISTOSSA lietsotaan poliittista terroria ja haikaillaan uuden sisällissodan perään. Viikankylvä on tuottanut myrkyllistä satoa; äärioikeistolaisen kontolla on pahoinpitelyjä, polttopulloiskuja, mellakoita ja yksi kuolemantuottamus. Todistin itse muuttaman metrin päästä, kun naamioituneet uusnatsit hyökkäsivät pippurikaasulla ja savupommeilla Helsinki Pride -kulkueen kimppeeseen kesällä 2010. Iskussa loukaantui 88 ihmistä, joista nuorin oli vajaan vuoden ikäinen vauva. Tänä talvena olen todistanut, miten kiellettyyn uusnatsijärjestöön kytkeytyvä verkkojulkaisu julkaisee pelottelutarkoituksessa nuorten vasemmistolaisten kotiosoitteita ja puhelinnumeroita sepitettyjen valheiden kera.

ENNI RASIMUS

ÄÄRIOIKEISTON väkivalta on kohdistunut pääosin seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin, siirtolaistaustaisiin ja vasemmistolaisiin, mutta siihen on turvauduttu myös laita-oikeiston sisäisissä välienselvittelyissä. Perussuomalaisten Keski-Suomen vaalipäällikön Pekka Katajan murhayritys on edelleen selvittämättä. Kataja siivosi syvän päädyn äärioikeistolaisia piirinsä riveistä ja joutui melkein maksamaan siitä hengellään.

SUOMALAISEN oikeusvaltion kannalta on sietämätöntä, jos poliittiseen väkivaltaan syyllistyneitä ei saada vastuuseen teoistaan. On erityisen huoles-

tuttavaa, että tutkinnassa on paljastunut yksittäisten poliisien läheisiä yhteyksiä väkivaltaisiin äärioikeistolaisiin verkostoihin. Poliisijohdolta tarvitaan järeitä toimia organisaatiossa rehottavan rasismien ja äärioikeistolaisuuden kitkemiseksi.

VALKOISTA TERRORIA edelsi valheellinen propagandakampanja ja systemaattinen asenneilmapiirin muutos. Äärioikeisto käyttää yhä samoja menetelmiä ja niihin tulee vastata solidaarisuudella ja järjestäytymisellä: Liity liittoon. Ota kantaa. Osallistu vaaleihin. Äänestä. Taistele oikeudenmukaisen yhteiskunnan puolesta.

Työväen vappu

Tauno Hovirinta

VAPPU TYÖVÄEN JUHLANA on yhdysvaltalaisesta alkuperää. 1800-luvun Yhdysvalloissa työsopimukset uusittiin tai työpaikkaa vaihdettiin aina 1.5. Näin työväki alkoi siellä viettää vappua, mikä tapa periytyi myöhemmin Suomeen, jossa vappu oli ollut ylempien luokkien kevätjuhla ruotsalaisen ja eurooppalaisen perinteen mukaisesti.

Suomessa vapun juhlinnan taustalla on vanha agraarinen kevätkarkeloperinne. Aikoinaan uusi työvuosi alkoi maaseudulla Valpurin päivän tienoilla, jolloin tuoret käsityöläiskisällit aloittivat vaelusvuotensa.

Koko kansaa koskettavalle työväenjuhlaan on leimallista kansanvaltaisuuden, luokkatietoisuuden ja joukkovoiman korostuminen. Näitä teemoja ilmentävät näyttävät vappumarssit ja poliittiset vappujuhlat ovat työväen vapun tärkeimpiä perinteitä.

Työväenpuolueet ovat juhlaneet ja marssineet sekä viettäneet vappua Turussa eri aikoina vaihtelevasti yhdessä ja erikseen. Vasemmistoliiton vapun päivän aamun olemme aloittaneet muistamalla puheiden ja kukkatervehdysten kera vuoden 1918 kansalaissodan uhreja. Myöhemmin

päivällä on marssittu kaupungin läpi kulkueena, mikä lieneekin työväen vapun näyttävintä osaa. Ennen nykyaikaisen mediakulttuurin kehittymistä marssit ja kulkueet ilmensivät tehokkaasti työväenliikkeen sanomaa, yhteenkuuluvuutta ja joukkovoimaa. Valitettavasti marssijoitten lukumäärä on vuosien saatossa vähentynyt merkittävästi. Aiemmin juhlapaikkana toimi Kupittaaan hiekkakenttä, nykyisin Vanha Suurtori.

Juuri kun Turun Vasemmistoliitto, Turun SDP ja SAK:n Turun Seudun Paikallisjärjestö TSP ry olivat päätyneet ratkaisuun yhteisestä vapun vietosta, saapui korona epidemia pysäyttäen kauan kaivatun yhteisen vapun järjestelyt.

Vietämme virtuaalivappua nyt toista kertaa. Muisto- ja juhlapuheet sekä tervehdykset välittyvät

ihmisille digitaalisina. Yhteiskunnalliset vaatimukset ja sosiaaliset epäkohdat on nyt tuotava esille ilman vappukulkueiden ja marskien rummunpärinää. Tasa-arvon, demokratian ja rauhanaatteen vaatteet eivät kuitenkaan ole hävinneet mihinkään.

VAALIKUVA

Työttömyys nakertaa työelämän tulevaisuutta

Taimi Räsänen

Ravintola-alan työntekijä
Turun Seudun TST ry:n puheenjohtaja
Turun kaupungin varavaltuutettu

VAPPU ON TYÖVÄEN ja ylioppilaiden juhlapäivä. Nyt kun emme pääse joukoin juhlimaan ja työttömyys on noussut synkkiin lukemiin, voisimme julistaa vapuksi työttömyyshätätilan. Nuorten työttömyysaste on 20,0 prosenttia, nousua 5,2 %. Edelleen kuulee väääreleukojen puheita, ettei työ kelpaa, koska työttömyysturvan varassa pärjää hyvin. Nuoret ansaitsevat paljon parempia visioita.

Työttömien määrä on vakiintunut korkealle tasolle 1990-luvun laman jälkeen. Suomen työttömyysaste on 2000-luvulla vaihdellut 5–12 %:n välillä. Nyt se on 8,1 % (miehet 9,2 %, naiset 7 %). Työttömiä on virallisesti 220 000, 35 000 viime vuotta enemmän. Työttömiä työnhakijoita (327 000), työttömyysuhanalaisia, vajaatyöllistettyjä (376 000) ja epätyöllisissä työsuhteissa työskenteleviä on kuitenkin yhteensä lähes miljoona.

Reilussa ja oikeudenmukaisessa tulevaisuudessa työttömyysjaksot ovat lyhyitä ja niistä palataan

Työttömien aseman ja työelämän pelisääntöjen parantaminen ovat keinot rakentaa hyvän työelämän edellytyksiä kaikenikäisille.

VAALIKUVA

työelämään. Työtä jaetaan inhimillisin keinoin, ilman ylikuormittamista, ja työelämän ulkopuolelle ei joudu tahtomattaan. Työtä kannattaa ottaa vastaan monista hyvistä syistä eikä työvoimareserviä syyllistetä yhteiskunnan virheistä. Tähän meillä on vielä matkaa.

Millaista on elää työttömänä hyvinvointivaltiossa? Suurin osa elää pienituloisuusrajan, 1200e/kk, alapuolella. Korkeat elinkustannukset eivät jätä käteen mitään ylimääräistä. Taloudellinen epä-

tasa-arvo on tässä yhtälössä sekä syy että seuraus. En mene syvälle työttömyyden historiaan, hätäaputoihin tai siirtotyömaille, vaan otan esimerkit 2000-luvulta. Puolison tulojen vaikutus työttömyysturvaan poistettiin vasta 2013, eli työttömyys rikkoi perheitä. Vuosina 2018–2019 käytössä ollut aktiivimalli alensi työttömyysetuutta kolmasosalla työttömistä, koska he eivät täyttäneet aktiivisuusehtoa.

Työttömyysturva on nostettava sellaiselle tasolle, että sillä voi

elää. Suojaisuus on korotettava pysyvästi 300 eurosta 500 euroon. Karenssikäytännöistä pitää luopua ja panostaa mm. parempaan palveluohjaukseen ja kouluttamismahdollisuuksiin ilman tukiloukkuja. Nuorten syrjäytymisen kustannukset tiedetään korkeiksi, mutta inhimillisen kärsimyksen kokonaisuutena on hankalampi mitata. Työttömien aseman ja työelämän pelisääntöjen parantaminen ovat keinot rakentaa hyvän työelämän edellytyksiä kaikenikäisille.

Työmarkkinat sekaisin

Turja Lehtonen

1.varapuheenjohtaja, Teollisuusliitto ry

VAALIKUVA

VIIME VUODEN lokakuussa Metsäteollisuus ry ilmoitti lopettavansa työehtosopimustoiminnan kokonaan. Teknologiateollisuus taas ilmoitti, että se lopettaa omalta osaltaan työehtosopimusten tekemisen. Samalla se ilmoitti perustaneensa Teknologiateollisuuden työntekijät ry:n, jonka tarkoitus on neuvotella ja sopia työehtosopimuksia jatkossa. Vielä ei tiedetä, minkä verran tuohon yhdistyk-

seen on liittymässä jäsenyrityksiä, yhtään työntekijää sinne ei ole tarkoitus palkata. Mikäli työntekijät eivät liity siihen runsain joukoin, voidaan hyvällä syyllä puhua bulvaanista tai paperitiikeristä.

Todelliset vaikuttimet työntekijäleirissä ovat vahvan ideologiset. Näyttää siltä, että siellä halutaan horjuttaa palkansaajajärjestöjä ja koko sopimusyhteiskuntaa. On päivänselvää, että erityisesti Elinkeinoelämän Keskusliitossa ja Suomen Yrittäjissä on syvä epäluuloa maan hallitusta kohtaan. Tämä näkyy kovin selvästi heidän ulostuloissaan ja linjauksissaan.

Olen vakuuttunut, että suurin syy työntekijäleirin uuteen linjaukseen on, että ne haluavat murtaa työehtosopimusten yleisittävyyden, vaikka toista väittävät. Työmarkkinoiden vakaus ja ennustettavuus ovat nyt todella koetuksella. Jatkossa ei tarvitse myöskään haikailla ns. vientiteollisuusvetoisen Suomen

mallin perään. Työntekijät eivät ole tainneet pohtia kaikkia toimien seurauksia. Aika näyttää, kuinka sekaisin asiat lopulta saadaan.

Mistä työehtosopimuksissa sovitaan? Listaa voisi jatkaa pitkään mutta muutamia esimerkkejä ovat lomarahat, ns. pekkaspäivät, sairausajan palkka, palvelusvuosi-palkkiot ja luottamusmiehen asema. Nämä esimerkit kertovat siitä, miksi ammattiyhdistysliike pitää työehtosopimuksia kulmakivenä työehtosopimusten sovittamisessa. Toisin kuin monissa muissa maissa, meillä on perinteisesti ollut vahva sopimus-pohja ja vastaavasti hieman vähemmän työelämää määrittelevää lainsäädäntöä. Nyt noin 500 000 palkansaajaa on jäämässä vaille TES:n tuomia ehtoja ja suojaa, Teknon ja Metsän ratkaisu vaikuttaa siis laajaan joukkoon palkansaajia.

Työmarkkinoilla tuleva syksy tarkoittaa useiden työehtosopimusten loppumista. Uusien neuvottelujen on vielä joiltain osin usvan peitossa. Pelkästään Teknologiateollisuudessa on n. 1600 jäsenyritystä. Jos näistä vaikkapa puolet

haluaa jatkossa yrityskohtaisen sopimuksen, alkaa melkoinen soppa olla kasassa. Tällä hetkellä emme myöskään vielä tiedä laajeneeko "tauti" muihinkin työntekijäliittoihin.

Meidän näkökulmamme uuteen tilanteeseen on selvä. Ammattiliitot neuvottelevat jatkosakin jäsentensä työehdoista. Olemme osaltamme aloittaneet valmistelut uuteen tilanteeseen. Uskon, että uusi tilanne työmarkkinoilla tulee lisäämään ammattiliittojen jäsenmääriä. Jäsenmäärän ja järjestäytymisasteen nostamisen talkoisiin kutsun teidät kaikki, sillä vain järjestäytymällä voimme osoittaa työntekijöille heidän päivänensa ennenaikaisiksi. Mikäli joudumme käyttämään joukkovoimaa, tullaan se tekemään pääosin järjestäytyneiden voimin.

Näillä ajatuksilla haluan toivottaa kaikille Uuden Päivän lukijoille hyvää työväenhenkistä vappua ja mukavaa kevään jatkoa. Nyt jos koskaan tarvitsemme yhteistä rintamaa ja korkeaa järjestäytymisastetta.